

Aga mis sündis? — Et jadal mite enam fäia,
fääed enam tööd teha, su enam süia ega silmab enam
näha ei tahtuud ja nenda edasi, siis haffas kõik teha
fogu liikmetega põdenema, närtjima ja aeg ajast
surma poolle minema. Kui neil kõigil õige häda ja
wiiumne kitsas fääe oli, siis saiwad kõik iku liikmed
aru ja näha, et naad rumalad olnud, leppisiwad
teine teisega ära ja tõutasiwad wandega, edes pidi
mite enam nii rumalad olla. Üks liige haffas teist
jälle röömuga aitama ja saiwad kõik oma endist ter-
wist ja jõudu fäete.

Rui üks liige aitab teist,
Siis pole häda näha neist,
Waid elawad kõik rahuga
Ja peawad föbrust kõhuga.
Sest mõistlu iga eesti mees,
Kes elab maal wõi linna sees
See lühikesse juttu seest,
Mis tulgeb meilise täli cest
Rui armastuses oleme,
Siis kõigist läbi tulenie.
Ei te meil waewa wõeras torm,
Rui sindlast' seisab oma arni.
Rui ühel meesel oleme,
Siis taunis rahus elame,
Nii lana fui on elu teal
See kaduwaase õlma veal.
